

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မြင့်နှင့် ဦးချစ်လွင်
တို့ရွေ့တွင်

ဦးခင်မောင်ရီ (ခ) စုရွန်ရီ

နှင့်

ဦးရင်ကြွယ် ပါ ၂*

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၆ ရက်*

မြေနှင့်တိုက် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာပြီး မှတ်ပုံတင်
အရောင်းစာချုပ်အား ပယ်ဖျက် ပေးစေလိုမှု၊
ဒေါ်လှိုင်လှိုင်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့သည် ညှိနှိုင်းပြီး
အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့သော်လည်း အမှန်
တကယ် ငွေပေး ငွေယူ မရှိသည့် အခြေအနေတွင်
၁၆-၅-၉၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်
အမှတ်၊ ၄၃၂/၉၈ ကိုပယ်ဖျက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း
သည် မှန်ကန်ခြင်းရှိ-မရှိ။

* ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၇ နှင့် ၁၈။
+ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၉ နှင့် ၁၄၈ တွင် ချမှတ်သော
၁၇-၁၀-၀၆ ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို
အယူခံမှု။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ တွင် “ရောင်းချခြင်း” ဆိုသည်မှာ ပေးချေသည့်တန်ဖိုး သို့မဟုတ် ပေးချေမည်ဟု ကတိပြုသည့်တန်ဖိုး သို့မဟုတ် အချို့ကိုပေးချေ၍ အချို့ကို ပေးချေမည်ဟု ကတိပြုသည့် တန်ဖိုးနှင့်လဲလှယ်၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ကို လွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရောင်းချခြင်း မြောက်ရန်အတွက် တန်ဖိုးကို ပေးချေရမည် သို့မဟုတ် တန်ဖိုး ပေးချေမည်ဟု ကတိရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလို သည် ရောင်းချသောတန်ဖိုးငွေကို ပေးချေခြင်းမရှိသည့်အပြင် ငွေ ပေးချေရန် ကတိပြုခြင်းလည်း မရှိချေ။

ယပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တန်ဖိုး သို့မဟုတ် အဖိုးစားနားပေးခြင်း သော်လည်းကောင်း၊ နောင်တွင် ပေးရန် သဘောတူခဲ့ခြင်းသော် လည်းကောင်း မရှိပါက မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုထားစေကာမူ ရောင်းချခြင်းမှာ အထမမြောက်ကြောင်း မောင်ဆိုင် နှင့် ရွှေလုံး အမှု^(၄)တွင် စီရင်ထုံးပြု ညွှန်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရောင်းချခြင်းတွင် တန်ဖိုးငွေကိုပေး-မပေးမှာ အဓိကအချက်ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးငွေပေးစေခြင်း၊ နောင်တွင်ပေးချေရန် သဘောတူခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆို ထားသော်လည်း အရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်သည်ဟု ဆိုနိုင် မည် မဟုတ်ပေ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် ရောင်းချသည့် တန်ဖိုးငွေကို ပေးချေခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင် အရောင်းစာချုပ်မှာ တရားဝင် အထမမြောက်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးဇမာ၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်- ဦးခင်မောင်သန်း၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၉၇ တွင် ဦးရင်ကြွယ် ပါ ၂ ဦးက ဦးခင်မောင်ရီ (ခ) စုရှန်ရီအပေါ် မြေနှင့်တိုက်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပြီး မှတ်ပုံတင် အရောင်းစာချုပ် အား ပယ်ဖျက်ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ တိုင်းတရားရုံးက ဒေါ်လှိုင်လှိုင်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့သည် အချင်းဖြစ် မြေနှင့်တိုက်ကို ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပြီး ၁၆-၅-၉၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံ တင်အရောင်းစာချုပ်အား ပယ်ဖျက်ရန် စွဲဆိုမှုကို ပလပ်ကြောင်း ဒီကရီ ချမှတ်သည်။

ဦးရင်ကြွယ် ပါ ၂ တို့က တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီ ကို မကျေနပ်၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) တွင် ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၉ ကိုလည်းကောင်း၊ ဦးခင်မောင်ရီ က ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၄၈ ကိုလည်းကောင်း အသီးသီး တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။ တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး ဦးရင်ကြွယ် ပါ ၂ တို့သည် မြေနှင့် တိုက်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာကာ ၁၆-၅-၉၇ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်အား ပယ်ဖျက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သည်။

ဦးခင်မောင်ရီက တရားရုံးချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် မကျေနပ်သဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့် ရရှိရန် တရားမအထွေထွေ လျှောက်လွှာ (အထူး) ကို တင်သွင်းရာ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်)

အထူးခုံရုံးက အောက်ပါပြဿနာများကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာ ရန်အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည် -

- (၁) အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အဆောက်အဦ အပါအဝင် ပစ္စည်း အရပ်ရပ်ကို တရားလို ဦးရင်ကြွယ်၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း တရားရုံးချုပ်(မန္တလေးရုံးထိုင်)က မြက်ဟ ကြေညာသည့် ဒီကရီချမှတ်ခြင်းသည် မှန်-မမှန်၊
- (၂) တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့ချုပ်ဆိုသော ၁၆-၅-၉၇ ရက်စွဲပါ အဆိုပါ မြေနှင့်အဆောက်အဦ အရောင်းအဝယ် မှတ်ပုံတင် စာချုပ်အမှတ်၊ ၄၃၂/၉၈ ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ် ခြင်းသည်မှန်-မမှန်။

မူလမူအဆိုလွှာအရ မြန်မာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သူ ဦးရင်ကြွယ်နှင့် တရုတ်လူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်ပြီး တရုတ်နိုင်ငံသား လက်မှတ်ကိုင်ဆောင်သူ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့သည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ သားသမီး ၂ ဦး ထွန်းကား ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့သည် စိတ်သဘောထား ချင်း မတိုက်ဆိုင်သဖြင့် ၄-၅-၉၆ နေ့တွင် လင်မယားကွာရှင်းကြရာ မရွေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများကို တစ်ဝက်စီ ခွဲဝေယူခဲ့ကြကြောင်း၊ ဦးရင်ကြွယ် အမည်ပေါက် မြေကွက်အမှတ် ၃၅၇၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၂ ဇ မြေနှင့်တိုက်ကို ကျပ်သိန်း ၈၀ တန်ဖိုးထားပြီး ဦးရင်ကြွယ်က ၎င်း၏ ရပိုင်ခွင့် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို ယူဆောင်သွားသဖြင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်နှင့် သားသမီးများသည် အချင်းဖြစ်တိုက်ပေါ်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြ ကြောင်း၊ ထိုစဉ် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်၏ မောင်ဖြစ်သူ ဦးခင်မောင်ရီက အစ်မ

ဖြစ်သူ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်သည် တရုတ်နိုင်ငံသားလက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင် သူဖြစ်သဖြင့် မြေနှင့်တိုက်ကို ၎င်းအမည်ဖြင့် အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆို ပေးရန် ပြောဆိုလာကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ၁၆-၅-၉၇ နေ့တွင် စိန်ပန်း ရပ်ကွက်၊ ရဝတဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ဝင်းနှင့် သက်သေများရွှေ့တွင် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့သည် ညှိနှိုင်းပြီး အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခဲ့သော်လည်း အမှန်တကယ် ငွေပေးငွေယူမရှိကြောင်း၊ ၁၆-၅-၁၉၉၇ နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေး ခဲ့သော်လည်း အဖိုးစားနားပေးခြင်း မရှိသဖြင့် ယင်းစာချုပ်သည် ဟန်ဆောင်စာချုပ်မျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ လောက်တွင် ဦးခင်မောင်ရီသည် မြေနှင့်တိုက်၏ ပိုင်ဆိုင်မှုအပေါ် ထိပါးပြောဆိုလာသဖြင့် ၂၂-၁၀-၀၄ ရက်စွဲပါ အကြောင်းကြားစာဖြင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၄၃၂/၉၈ ကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ဦးခင်မောင်ရီက လိုက်နာမှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလမူတရားလိုများသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်ကို ပိုင်ဆိုင် ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပြီး မှတ်ပုံတင် အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၄၃၂/၉၈ အား ပယ်ဖျက်ပေးသည့် ဒီကရီ ချမှတ်ပေးရန် အဆိုပြု ဖော်ပြသည်။

မူလမူချေလွှာအရ ဦးရင်ကြွယ်က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် တိုက်ကို ရောင်းချခဲ့သဖြင့် ဦးခင်မောင်ရီက ရောင်းကြေးငွေပေးပြီး တရားဝင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်သည် အစ်မ ရင်းဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်တွင် အိမ်စောင့်အဖြစ် အခမဲ့ နေထိုင် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ဖော်ပြထုချေသည်။

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့

သည် သက်သေခံ (ဂ) နှစ်ဦးသဘောတူလင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲခြင်း နှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်း ကတိစာချုပ်အရ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲကြပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်ကို ကျပ်သိန်း ၈၀ သတ်မှတ်၍ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်က ဦးရင်ကြွယ်သို့ ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ အမ်းပေးခဲ့ကြောင်း၊ ဦးရင်ကြွယ်သည် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို လက်ခံရယူပြီး အိမ်မှဆင်းခဲ့ကြောင်း၊ မြေနှင့်တိုက် မှာ ဦးရင်ကြွယ်အမည်ပေါက်နေကြောင်း၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်သည် နိုင်ငံခြား သားလက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင်ပြီး ဦးခင်မောင်ရီက ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို စိုက်၍ အမ်းပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မှတ်ပုံတင်အရောင်း စာချုပ်သည် အဖိုးစားနားမရှိဘဲ ဟန်ဆောင်စာချုပ်ဖြစ်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ ဦးရင်ကြွယ်သည် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို ရယူခံစားပြီး မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ကို ကျေကျေနပ်နပ် လက်မှတ်ရေးထိုးပေးခဲ့ သဖြင့် ယင်းစာချုပ်ကို ပယ်ဖျက်ထိုက်သည်ဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကြောင်း၊ ယခုအခါ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်သည် မြန်မာနိုင်ငံသားပြုလက်မှတ်ကို ရရှိပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်နှင့် ဦးရင်ကြွယ်တို့သည် အချင်း ဖြစ် မြေနှင့်တိုက်ကို ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သည်ကို မြွက်ဟကြေညာကြောင်း၊ မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်အမှတ် ၄၃၂/၉၈ အား ပယ်ဖျက်ရန်စွဲဆိုမှု အား ပလပ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က နှစ်ဖက်သက်သေခံချက် များအရ ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့သည် ၄-၅-၉၆ နေ့တွင် စိန်ပန်းရပ်ကွက် ရဝတလူကြီးများရွှေတွင် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီး ပစ္စည်းခွဲဝေမှု ပြုလုပ်ခဲ့ကြကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေ နှင့် တိုက်ကို တန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၈၀ သတ်မှတ်၍ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်က ငွေကျပ် သိန်း ၄၀ အမ်းစေရာ ဦးရင်ကြွယ်က ငွေကိုရယူပြီး အိမ်မှ

ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ ဦးရင်ကြွယ်က ဦးခင်မောင်ရီသို့ မြေနှင့်တိုက်ကို မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆို ပေးခဲ့သော်လည်း ငွေပေးငွေယူမရှိဟု ထွက်ဆိုကြောင်း၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင် က မောင်ဖြစ်သူ ဦးခင်မောင်ရီထံမှ ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို အကူအညီ တောင်းခဲ့ကြောင်း၊ ဦးခင်မောင်ရီက ၎င်းအမည်ဖြင့် မြေနှင့်တိုက်ကို ပြုလုပ်လိုကြောင်းပြောရာ မိမိမှာ နိုင်ငံခြားသားလက်မှတ် ကိုင်ဆောင် သူဖြစ်၍ ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့သည် စိန်ပန်းရဝတရုံး၌ ကတိစာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုကြသည်ဟု ထွက်ဆိုကြောင်း၊ ၎င်း၏ထွက်ဆိုချက်ကို ဦးပေါ်တင့် (လိပြ-၂)၊ ဦးညွှန်ထွန်း (လိပြ-၃)၊ ဦးချစ်လှိုင် (လိပြ-၅) တို့က ထောက်ခံထွက်ဆို ကြကြောင်း၊ ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့ ချုပ်ဆိုခဲ့သော သက်သေခံ (င) နှစ်ဦးသဘောတူကတိစာချုပ်တွင် ဦးရင်ကြွယ်က ဦးခင်မောင်ရီသို့ မြေနှင့်တိုက်ကို ရောင်းချကြောင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုသော်လည်း အမှန်တကယ် ငွေပေးငွေယူမရှိခဲ့ဟု ဖော်ပြထား ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်သည် ငွေပေးအပ်ခြင်း၊ မြေနှင့်တိုက်ကို လက်ရောက်ရရှိခဲ့ခြင်း မရှိဘဲ အမှန် တကယ် လိမ်လည်ချုပ်ဆိုခဲ့သဖြင့် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၃ အရ ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်သည် ထိုစဉ်က နိုင်ငံခြားသား လက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင်ခဲ့သော်လည်း အချင်းဖြစ်မြေတွင် ဦးရင်ကြွယ် နှင့်အတူ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏ စီရင် ချက်နှင့်ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလမူတရားလိုများသည် အချင်းဖြစ်မြေ နှင့်တိုက်ကို ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပြီး မှတ်ပုံတင်အရောင်း စာချုပ်အမှတ် ၄၃၂/၉၈ ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သည်။

ဦးရင်ကြွယ်သည် မြန်မာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်မှာ တရုတ်လူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ် ပြီး မူလက နိုင်ငံခြားသားလက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့သည် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အကြင် လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ သားသမီး ၂ ဦး ထွန်းကားခဲ့သည်။ ဦးခင်မောင်ရီသည် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်၏ မောင်အရင်းဖြစ်သည်။

ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့သည် လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေစဉ် ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးမြို့၊ မဟာအောင်မြေ မြို့နယ်၊ စိန်ပန်းရပ်ကွက်၊ အမှတ် ၃၅၇၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၂ ဇ မြေနှင့် တိုက်ကို ဦးရင်ကြွယ်အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးရင်ကြွယ်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့က ၎င်းတို့လင်မယား ပေါင်းသင်း နေစဉ် အဆင်မပြေဖြစ်လာသဖြင့် စိန်ပန်းရပ်ကွက် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ရုံးတွင် ညှိနှိုင်းကြပြီး လင်မယားကွာရှင်းကာ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများ ကို တစ်ဦးလျှင် တစ်ဝက်စီ ခွဲဝေယူရန် သဘောတူကြကြောင်း၊ မြေနှင့် တိုက်ကို တန်ဖိုးငွေကျပ် သိန်း ၈၀ သတ်မှတ်ပြီး အမှတ် (၂) အယူခံ တရားပြိုင်က ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို ၄-၅-၉၆ နေ့တွင် ပြန်အမ်းခဲ့သဖြင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်သည် အိမ်ပေါ်မှဆင်းသွားခဲ့ကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုထားသည်။ အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ထွက်ဆိုချက်ကို မူလမူ တရားလိုပြသက်သေ (၁) ဦးပေါ်တင့်က ထောက်ခံထွက်ဆိုသည်။

သက်သေခံ (ခ) ၂၆-၄-၉၆ ရက်စွဲပါ လူမှုရေးဖြေရှင်းချက် တွင် မြေနှင့်တိုက်တန်ဖိုးကို ငွေကျပ်သိန်း ၈၀ သတ်မှတ်ပြီး အမှတ်

(၂) အယူခံတရားပြိုင်က ၃-၅-၉၆ နေ့တွင် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ အမ်းမည် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

သက်သေခံ (၁) ၄-၅-၉၆ ရက်စွဲပါ နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်း ပြတ်စဲခြင်းနှင့် ပစ္စည်းခွဲဝေခြင်း ကတိစာချုပ်တွင် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲကြောင်းနှင့် မြေနှင့်တိုက်၏ တန်ဖိုးငွေ ကျပ် သိန်း ၈၀ ၏တစ်ဝက် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို အမှတ် (၂) အယူခံ တရားပြိုင်က အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်သို့ ၄-၅-၉၆ နေ့တွင် မပျက်မကွက်ပေးမည်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ထို့ကြောင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယားကွာရှင်းပြီး ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများနှင့် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း များကို တစ်ဝက်စီခွဲဝေယူရန် သဘောတူကြကာ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် တိုက်ခန်း တန်ဖိုးငွေကျပ်သိန်း ၈၀ သတ်မှတ်ပြီး အမှတ် (၂) အယူခံ တရားပြိုင်က အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်သို့ ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ အမ်းပေးသဖြင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်သည် တိုက်မှဆင်းသွား ကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

သက်သေခံ (၈) မှတ်ပုံတင် မြေနှင့်တိုက် အရောင်းစာချုပ် အမှတ် ၄၃၂/၉၈ တွင် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က အယူခံ တရားလိုသို့ အချင်းဖြစ် မန္တလေးမြို့၊ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ စိန်ပန်း ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၃၅၇၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၂ ၈ ဘိုးဘွားပိုင်မြေနှင့် အဆောက်အဦကို အပြီးအပိုင် လက်ရောက်လွှဲပြောင်း ရောင်းချ ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က သက်သေခံ (၈) မှတ်ပုံတင်

အရောင်းစာချုပ်သည် အမှန်တကယ် ငွေပေးချေခြင်းမရှိဘဲ စာချုပ် ချုပ်ဆို ပေးခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု မူလမှုတွင်ထွက်ဆိုထားသည်။

အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်လှိုင်လှိုင်က မောင်ဖြစ်သူ အယူခံတရားလိုထံမှ မြေနှင့်တိုက်အတွက် ငွေအမ်းရန် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို အကူအညီတောင်းခံခဲ့ကြောင်း၊ မိမိကပြောကြားသဖြင့် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုပေးခဲ့ ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉၁ နှင့် ၉၂ တို့အရ စာရွက် စာတမ်း သက်သေခံချက်ရှိပြီးသည့် ပဋိညာဉ်စာချုပ်ပါ အချက်ကို ဆန့်ကျင်ပြီး နှုတ်သက်သေခံချက် ပေးနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း ကန့်သတ် ထားသည် မှန်သော်လည်း အဆိုပါ အငြင်းပွားစာချုပ်မှာ အကျိုး သက်ရောက်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲ ဟန်ဆောင် ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်လျှင် စာရွက်စာတမ်းအား ဆန့်ကျင်၍ နှုတ်သက်သေခံ တင်ပြ ခွင့်ရှိသည်။ ဦးသိန်းဟန် နှင့် ဦးဘသိုက် ပါ ၂ အမှု^(၁) နှင့် ဒေါ်တင်အေး (ကွယ်လွန်) ၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် မခင်အေးတင့် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်စိန်နု အမှု^(၂) တို့ကို ကြည့်ပါ။

သက်သေခံ (၁) ၁၅-၅-၉၇ ရက်စွဲပါ သဘောတူကတိစာချုပ် ကို အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်နှင့် အယူခံတရားလိုတို့က လက်မှတ် ရေးထိုး၍ ချုပ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ စိန်ပန်းရပ်ကွက်ကောင်စီရုံး လူကြီးများ ရှေ့တွင် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်နှင့် ယင်းစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ ကြောင်း အယူခံတရားလိုက ဝန်ခံထားသည်။ ထိုစာချုပ်တွင် အမှတ်

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၁၁၁၁
(၂) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ ၂၄

(၁) အယူခံတရားပြိုင်နှင့် အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် ၄-၅-၉၆ နေ့တွင် စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်သဖြင့် လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲခဲ့ကြကြောင်း၊ လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲပြီးနောက် ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများကို တစ်ယောက်တစ်ဝက်စီ ခွဲဝေရယူပြီး နောက် မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းဖြစ်သည့် မြေနှင့်နှစ်ထပ်တိုက် ကို ကာလတန်ဖိုးထက်လျှော့ပြီး ငွေကျပ်သိန်း ၈၀ တန်ဖိုးသတ်မှတ်၍ တန်ဖိုးတစ်ဝက် ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ကို အမ်းနိုင်သူက အမ်းရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက မြေနှင့်တိုက်ကို အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးရန်ပြောရာ အမှတ် (၂) အယူခံတရားပြိုင်ကလည်း သဘောတူကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က မြေနှင့်တိုက်ကိုရောင်းချကြောင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုသော်လည်း အမှန်တကယ် ငွေပေးငွေယူ မရှိခဲ့ကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။

အယူခံတရားလို ဦးခင်မောင်ရီက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်ကို အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်ထံမှ ဝယ်ယူပြီး ငွေကျပ် သိန်း ၄၀ ကို ပေးချေခဲ့ကြောင်း မူလမှုတွင်ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်တွင် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်က အယူခံတရားလိုသို့ မြေနှင့်တိုက်ကို ငွေကျပ် ၁၀ သိန်းဖြင့် အပြီးအပိုင် လွှဲပြောင်းရောင်းချကြောင်း ဖော်ပြထားရာ အယူခံတရားလို၏ထွက်ဆို ချက်နှင့် သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်ပါ ရောင်းကြေး ငွေနှစ်ရပ်တို့ ကွဲလွဲနေသည်မှာ မြင်သာပေသည်။

သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်တွင် သက်သေ အဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သော မူလမှု တရားပြိုင်ပြသက်သေ (၁) ဦးမြင့်အောင်အား အယူခံတရားပြိုင်များ၏ ရှေ့နေက ပြန်လှန်စစ်မေး

သောအခါ ဦးရင်ကြွယ်က ဦးခင်မောင်ရီသို့ မြေနှင့်တိုက်ကို ငွေကျပ် သိန်း ၄၀ ဖြင့် ရောင်းချခဲ့သည်ဟုဆိုသော်လည်း မိမိရှေ့တွင် ငွေ ပေးချေခြင်းမရှိဟု ထွက်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလမူတရားပြိုင်ပြသက်သေ (၂) ဦးမြင့်ဆွေသည် သက်သေခံ (၈) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်၌ သက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုး ထားသည်။ ဦးမြင့်ဆွေက အယူခံတရားလိုနှင့် အမှတ် (၁) အယူခံ တရားပြိုင်တို့ မြေနှင့်တိုက် အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရာ ငွေကျပ် သိန်း ၄၀ ပေးသည့်ကိစ္စကို မိမိမရှိ၍ မသိရဟုဆိုသည်။

ဦးမြင့်အောင် (ပြိုင်ပြ-၁) နှင့် ဦးမြင့်ဆွေ (ပြိုင်ပြ-၂) တို့သည် သက်သေခံ (၈) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်တွင် သက်သေအဖြစ် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့်အပြင် အယူခံတရားလို တင်ပြထားသည့် သက်သေများဖြစ်ကြသော်လည်း ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင်ကပင် အယူခံ တရားလိုက စာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်အချိန်တွင် ငွေပေးချေခြင်းမရှိ မသိကြောင်း ထွက်ဆိုထားသဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်သို့ ငွေကျပ်သိန်း ၄၀ ပေးချေသည်ဟူသောအချက် မှာ မူလမူတွင် ထင်ရှားခြင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ တွင် “ရောင်းချ ခြင်း” ဆိုသည်မှာ ပေးချေသည့် တန်ဖိုး သို့မဟုတ် ပေးချေမည်ဟု ကတိပြုသည့် တန်ဖိုး သို့မဟုတ် အချို့ကိုပေးချေ၍ အချို့ကိုပေးချေ မည်ဟု ကတိပြုသည့် တန်ဖိုးနှင့် လဲလှယ်၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို လွှဲပြောင်း ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ရောင်းချခြင်းမြောက်ရန် အတွက် တန်ဖိုးကို ပေးချေရမည် သို့မဟုတ် တန်ဖိုး ပေးချေမည်ဟု ကတိရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် ရောင်းချ

သောတန်ဖိုးငွေကို ပေးချေခြင်းမရှိသည့်အပြင် ငွေပေးချေရန် ကတိပြုခြင်းလည်း မရှိပေ။

SAFOORA BI BI (alias) MA MYA THAN & MAUNG KHIN NYUNT (alias) A.J. SHIRAZEE အမှု^(၇) တွင် အောက်ပါအတိုင်း လမ်းညွှန်ထားသည် -

"Price is an essential ingredient in all sales and in the absence thereof the transfer is not a sale"

တန်ဖိုး သို့မဟုတ် အဖိုးစားနားပေးခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ နောင်တွင်ပေးရန် သဘောတူခဲ့ခြင်းသော်လည်းကောင်း မရှိပါက မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုထားစေကာမူ ရောင်းချခြင်းမှာ အထမမြောက်ကြောင်း မောင်ဆိုင် နှင့် ရွှေလုံး အမှု^(၇) တွင် စီရင်ထုံးပြု ညွှန်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရောင်းချခြင်းတွင် တန်ဖိုးငွေကိုပေး-မပေးမှာ အဓိကအချက်ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးငွေပေးစေခြင်း၊ နောင်တွင် ပေးချေရန် သဘောတူခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုထားသော်လည်း အရောင်းအဝယ်မှာ အထမမြောက်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် ရောင်းချသည့် တန်ဖိုးငွေကို ပေးချေခဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့် သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်မှာ တရားဝင် အထမမြောက်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

(၃) 1962 BLR (HC). 135

(၄) အတွဲ ၄၊ အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ စာ -၃၆၉

သက်သေခံ (စ) မှတ်ပုံတင်အရောင်းစာချုပ်မှာ တရားမဝင် သဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်တိုက်ကို အယူခံတရားပြိုင်များကသာ ပိုင်ဆိုင် ကြမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံခုံရုံးက ကြားနာသည့် ပြဿနာ များကို အောက်ပါအတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

(၁) အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အဦ အပါအဝင် ပစ္စည်း အရပ်ရပ်ကို တရားလို ဦးရင်ကြွယ်၊ ဒေါ်လှိုင်လှိုင်တို့ က ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန် ကြောင်း၊

(၂) တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ဦးရင်ကြွယ်နှင့် ဦးခင်မောင်ရီတို့ ချုပ်ဆိုသော ၁၆-၅-၉၇ ရက်စွဲပါ အမှုပါမြေနှင့်အဆောက်အဦ အရောင်းအဝယ် မှတ်ပုံ တင် စာချုပ်အမှတ် ၄၃၂/၉၈ ကို ပယ်ဖျက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် တရားရုံးချုပ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၉/၀၆ နှင့် ၁၄၈/၀၆ တို့တွင် ချမှတ် ထားသည့် စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီအသီးသီးတို့ကို အတည်ပြု၍ ဤ တရားမအထူးအယူခံမှုများကို တရားရုံးအဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀/- စီ သတ်မှတ်သည်။